בבית הדין המשמעתי המחוזי

של לשכת עורכי הדין בחיפה

ב"פ 54/24

בפני חברי בית"ד:

עו"ד אביב חוזה- אב"ד
עו"ד שפרה קפלן - חב"ד
עו"ד אילת איזנמן כתר - חב"ד

הקובלת: לשכת עורכי הדין – וועדת האתיקה מחוז חיפה
ע"י ב"כ עוה"ד אולג פרגין

נגד

הנקבל: עו"ד גבריאלה ברנדס – מ.ר. 28345

<u>גזר דין</u>

התנצלותנו בפני הצדדים על העיכוב במתן גזר הדין, אשר נבע מעומס עבודה רב.

<u>מבוא</u>

1. הנקבלת הורשעה לאחר הודאתה בעובדות כתב הקובלנה, המהוות את העבירות הבאות:

הזנחת הטיפול בלקוח והפרת חובת הנאמנות ללקוח - עבירה לפי סעיפים 54 + 61(1) + 61 (2) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961 (להלן: "החוק") וכן לפי סעיף 2 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו – 1986.

התנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין - לפי סעיף 61(3) לחוק.

אי שמירה על כבוד מקצוע עריכת הדין - עבירה לפי סעיפים 53 + 61(1) לחוק.

אי מתן תשובה לתלונה – עבירה לפי כלל 5(א) לכללי לשכת עורכי הדין (סדרי הדין בבתי הדין המשמעתיים), התש"ע – 2015 + סעיף 61(2) לחוק.

2. עובדות המקרה אשר שימשו יסוד להרשעת הנקבלת פורטו באופן מקיף בכתב הקובלנה שבו הורשעה ואין מקום לשוב ולפרטן כאן. בקליפת אגוז נזכיר רק כי הנקבלת ייצגה במינוי הסיוע המשפטי את גב' ליאורה מירזייב (להלן: "המתלוננת") בקשר להליך שהתנהל בבית הדין הרבני בינה לבין בעלה לשעבר. במסגרת אותו הליך הורה בית הדין על הגשת סיכומים מטעמה של המתלוננת תוך 30 ימים ועל אף החלטת בית הדין הרבני, הנקבלת לא הגישה סיכומים כלל. ביום 9.10.23, הגיש בא כוחו של בעלה לשעבר של המתלוננת בקשה למחיקת התביעה שלה בשל כך שלא הגישה סיכומים. בית הדין איפשר לנקבלת להסביר את פשר העובדה כי לא הגישה בשמה של המתלוננת את אותם סיכומים וגם מהחלטה זו התעלמה הנקבלת ולא הגישה תגובתה לבית הדין הרבני.
כמו כן בתקופת הייצוג הנקבלת התעלמה מפניות של המתלוננת. בנוסף הנקבלת אף נמנעה מלהשיב לתלונה.

3. לאחר שניתנה הכרעת הדין, הצדדים טענו לעונש.

<u>טיעוני ב"כ הקובלת לעונש</u>

4. ב"כ הקובלת, מיקד את טיעוניו בעניין חומרת העבירות תוך שציין כי התנהגותה של הנקבלת עת שהתעלמה מהחלטות בית הדין הרבני, לא הגישה את הסיכומים ואף התעלמה מהחלטות נוספות שלו, היא התנהגות שאינה ראויה ולא רק שפגעה במתלוננת עצמה אלא יש בה פגיעה במרקם היחסים בין עורך דין ללקוח, ובכבוד המקצוע ומעמדו. יש בכך התנהגות חמורה שלא הולמת את מקצוע עריכת הדין. עוד הדגיש ב"כ הקובלת כי אין זו הרשעתה הראשונה של הנקבלת בעבירה של אי מתן תשובה לתלונה, תוך שהגיש כראיה לעונש גזר דין קודם שנפסק נגדה, מיום 10.1.24 שבו, כאמור, הורשעה בעבירה של אי מתן תשובה לתלונה. בהתאם לקביעות סעיף 69 (א)(1) לחוק מצא הרכב בית הדין שלא להטיל עליה עונש כל שהוא בנוסף להרשעתה בדין.
ב"כ הקובלת ביקש כי נגזור על הנקבלת עונש השעייה בפועל "**ולו לתקופה קצרה**" שלא יפחת מחודש ימים הואיל ומדובר בהרשעה שניה של הנקבלת תוך תקופה קצרה וכן השעייה על תנאי, פיצוי למתלוננת והטלת הוצאות לטובת הלשכה.

<u>טיעוני הנקבלת לעונש</u>

5. הנקבלת ביקשה שלא נמצה את הדין עימה תוך שציינה כי לקחה אחריות בפתח הדיון וחסכה בכך את שמיעת עדי הקובלת. לטענתה, ייצגה את המתלוננת במינוי של הסיוע המשפטי ואכן לא הגישה את הסיכומים שהכינה, וזאת בשל טעות. מיד לאחר מכן, פרצה מלחמת "חרבות ברזל" ולדאבון הלב, במלחמה זו, איבדה מכר מאוד קרוב שלה ובשל כך ובשל מאורעות המלחמה לא היתה יכולה לתפקד. עוד טענה בפנינו, כי באותו מועד, הבינה שטעתה ועשתה כל שיכלה על מנת לצמצם את הנזק שעלול

להיגרם למתלוננת באופן שלאחר שהמתלוננת הגישה תלונה לסיוע המשפטי, הציעה כי הייצוג יעבור לעורך דין אחר מהסיוע, על מנת שבמקרה הצורך יוכל לטעון טענות נגדה וכך אכן היה. הסיוע המשפטי מינה עורך דין אחר למתלוננת, שהגיש את הסיכומים שהיא עצמה הכינה, פסק הדין על מחיקת התובענה התבטל ובסופו של יום ניתן פסק דין לגופו של עניין. הנקבלת ביקשה להדגיש כי העובדה שהסיוע המשפטי ממשיך לעבוד עימה, חרף ההתנהלות שלה בתיק זה, מלמדת כי מעשיה אינם ברף חומרה גבוה. עוד ציינה כי הינה עובדת עם הסיוע המשפטי משנת 2003 כאשר במסגרת עבודתה שם מייצגת אוכלוסיות קשות.
לעניין העבירה של אי הגשת תגובה לתלונה, טענה כי מדובר בקושי שלה "להתמודד עם הדברים" וכי היא בהליך טיפולי, מתנצלת על כל מעשיה, ומבקשת להקל בעונש שייגזר עליה כך שנמנע מעתירת ב"כ הקובלת להשעייה בפועל ואף לא על תנאי ונסתפק בעונש בעל רכיב כספי.

<u>דיון והכרעה</u>

6. הנקבלת הזניחה את הטיפול במתלוננת ולא העניקה לה טיפול משפטי ראוי, ובכך מעלה באמונה של המתלוננת בה. לא רק שהנקבלת לא הגישה סיכומים לבית הדין הרבני, כפי שהוחלט, אלא גם לאחר שבית הדין הרבני נתן לה הזדמנות נוספת לנמק ולהסביר מדוע לא עשתה כן, לא מצאה לנכון הנקבלת גם למלא אחר החלטה זו. נראה כי רק בנסיבות שלא הנקבלת פעלה באופן ישיר להתממשותן, לא נגרמו למתלוננת, בסופו של יום, נזקים ממשיים או לפחות כאלה הידועים לנו. חרף העובדה שהתובענה של המתלוננת אותה ייצגה הנקבלת, נמחקה, בית הדין הרבני אפשר למתלוננת להגיש אותה שוב, הפעם כאשר המתלוננת היתה מיוצגת על ידי עורך דין אחר מטעם הסיוע המשפטי, ובית הדין הרבני פסק לגופו של עניין.
התנהגותה של הנקבלת מזלזלת ומקוממת, התנהגות שיכולה היתה לגרום לנזקים רבים למתלוננת, התנהגות שפוגעת בציבור עורכי הדין, בכבוד המקצוע ובהחלט מהווה התנהגות בלתי הולמת שמצופה מעורך דין.

7. האינטרס הציבורי וזכותם של לקוחותיה של הנקבלת לקבל שירות ראוי, מסור ומקצועי ממנה, ראוים הם להגנה. בהתנהגותה הנקבלת פגעה בחובות האמון והמסירות שלה כלפי המתלוננת ובמעשיה הטילה צל כבד על התנהגות המצופה מעורכת דין המייצגת את לקוחותיה.

8. כל לקוח, באשר הוא, זכאי לקבל ייצוג הולם, מקצועי ואיכותי מבא כוחו. זה הבסיס עליו מושתת האמון בין הלקוח לעורך דינו. שעה שאמון זה מופר, מתקיימת אף פגיעה בתדמיתם של עורכי הדין.

9. אף העובדה כי הנקבלת הורשעה, ולא בפעם הראשונה, בעבירה של אי מתן תשובה לתלונה יש בה משום חומרה. אין המדובר בעבירה טכנית. בהתנהלות זו של הנקבלת היא מטריחה שלא לצורך את מוסדות הלשכה. לא בכדי הכללים מנוסחים בלשון

ציווי: " **הנילון יגיש את תשובתו..**", עורך הדין חייב להשיב לתלונה וחובתו זו נועדה, בין היתר, להעמיד לרשות הקובלת את מלוא המידע הנחוץ לה לצורך הגעה להחלטה מושכלת באשר להמשך הטיפול בתלונה. הקובלת, אינה חוקרת או מפעילה חוקרים כמו המשטרה, וההחלטה על הגשת הקובלנות, מתקבלות לרוב על סמך תלונות המתלוננים ותשובות הנילונים, ומכאן חשיבות מתן התשובה.

10. מאידך ניתן לזקוף לזכותה של הנקבלת את העובדה כי לקחה אחריות על התנהלותה וכי פעלה בכל דרך על מנת לצמצם את הנזק שנגרם למתלוננת או שיכול היה להיגרם לה, באופן שביקשה מהסיוע המשפטי, שהייצוג של המתלוננת יעבור לעורך דין אחר הפועל בשרות הסיוע המשפטי על מנת שזה יוכל במקרה הצורך לטעון טענות כנגדה. וכאמור, כך היה. לאחר שהנקבלת נכשלה בייצוג המתלוננת, הסיוע המשפטי העביר את ייצוג המתלוננת לעורך דין אחר הפועל בשרותיה והוא הביא לביטול ההחלטה על ביטול התובענה שהגישה המתלוננת כך שבסופו של יום המתלוננת קיבלה את יומה בבית הדין הרבני.

11. אכן, לא ניתן להתעלם מהעובדה שהאירועים בהם הורשעה המתלוננת התרחשו סמוך מאוד למועד בו פרצה מלחמת "חרבות ברזל". על פי עובדות הקובלנה הגיש בעלה לשעבר של המתלוננת בקשה לבית הדין הרבני למחיקת התובענה, ביום 9.10.23, יומיים בלבד לאחר אותו יום קשה שבו פרצה המלחמה. בשים לב לעובדה כי הנקבלת אף טענה כי מכר קרוב ביותר שלה שהיה כמו "בן בית" אצלה, נפל במהלך המלחמה, יש כדי לקבל את טענתה כי באותם זמנים פשוט, לא תפקדה.

12. הנקבלת עורכת דין מזה תקופה ארוכה (25 שנים) ומייצגת לקוחות במסגרת הסיוע המשפטי משנת 2003. כאמור, היא ממשיכה לעבוד עם הסיוע המשפטי חרף התנהלותה הקלוקלת בתיק זה דבר היכול להצביע כי המעסיק שלה, סבר כי מעשיה לא נמצאים ברף חומרה גבוה.

13. זאת ועוד; מהנתונים שבפנינו עולה כי אין לנקבלת עבר משמעתי מכביד. ב"כ הקובלת ציין כי לחובת הנקבלת הרשעה אחת קודמת בלבד, מחודש ינואר 2024, שבה הורשעה בעבירה של אי מתן תשובה לתלונה ועל פי קביעות סעיף 69 (א)(1) לחוק, הרכב בית הדין המחוזי לא הטיל עליה עונש כל שהוא בנוסף להרשעתה בדין.

14. אל מול עתירתה העונשית של הקובלת לעונש של השעייה בפועל ולו לתקופה קצרה, עומדות מנגד הנסיבות האישיות של הנקבלת ובמיוחד סמיכות הזמנים של האירועים בהם הורשעה הנקבלת לפרוץ מלחמת "חרבות ברזל" ולאסון האישי שפקד אותה בעקבות המלחמה, וכמו כן לפעולות שנקטה להקטנת נזקה של המתלוננת ולשנים הרבות בהן היא מייצגת לקוחות מטעם הסיוע המשפטי.

15. לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששקלנו את כל השיקולים הרלבנטיים, אנו סבורים כי יש לגזור על הנקבלת עונש של השעיה על תנאי בלבד, ולהטיל עליה הוצאות, תוך שתקוותנו היא כי יהא בעונש זה על מנת להרתיעה מלשוב ולבצע עבירות על החוק.

<u>סוף דבר</u>

16. אשר על כן, אנו גוזרים על הנקבלת את העונשים הבאים:

א. השעיה על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא שהנקבלת לא תעבור במשך שלוש שנים, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשעה בתיק זה.

ב. תשלום הוצאות ללשכה בסך של 2,000 ₪ אשר ישולמו תוך 120 יום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום 19.1.26, בהעדר הצדדים.

_____	_____	_____
עו"ד אביב חוזה, אב"ד	**עו"ד שפרה קפלן, חב"ד**	**עו"ד אילת איזנמן כתר, חב"ד**